

Posudek oponenta bakalářské práce

Kateřina Kozáková: Pražské Husovy sbory třicátých let 20. století

Předložená práce se věnuje problematice, která není doposud synteticky zpracována. Práce má logickou strukturu a její autorka se pokusila zdárně o kontextuální výklad problematiky architektury pražských Husových sborů Církve československé husitské ze třicátých let 20. století. V úvodu nastínila s dobrou znalostí základní literatury historii vzniku Církve československé husitské. Její pohled na úlohu katolické církve v té době je však poněkud zavádějící, protože na ní nahlíží pouze z jednoho citovaného zdroje. Nespravedlivé je též hodnocení osoby arcibiskupa pražského kardinála Františka Kordače. Chybí mi zde také vymezení Církve československé husitské k ostatním nekatolickým církvím. Velmi oceňuji kapitoly Organizační struktura a liturgie Karla Farského a Pojetí sakrálního prostoru v Církvi československé... , které je důležitá pro pochopení charakteru architektury sborů Církve. Zajímavé jsou zejména údaje o architektonických soutěžích, kterých se účastnili přední moderní architekti své doby a informace o typologii sborů. Nejpodstatnější a nejpřínosnější částí práce jsou jednotlivé malé monografie pražských sborů . Autorka v nich projevila velmi dobrou schopnost práce s prameny a s literaturou. Možná , že měl být podrobněji připomenut nedokončený sbor Církve československé husitské na Žižkově, jenž měl být největší ze všech pražských sborů. Za zmínku možná stály i Bílkovy myšlenky a návrhy na sbory Církve, ale to by již přesahovalo téma práce. Do budoucna se nabízí také zodpovědět na otázku proč je v mnohých sborech Církve rozpor mezi architektonicky progresivní architekturou a uměleckou kvalitou vybavení sborů (vyjma Bílkových realizací). Zajímavá je poznámka o nerealizovaném návrhu Františka Tittelbacha na nástěnnou malbu pro vinohradský sbor

Předložená práce vysoce splňuje nároky kladené na práci bakalářskou a proto jí vřele doporučuji k obhájení. Navrhuji hodnocení: výborně

V Praze, 6.9. 2013

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD.